

— Той не изглежда лошъ, но другитъ. . .

— А нали има и българи. Половината сж наши хора.

— Тъ сж по-съмнителни и отъ турцитъ.

— Много си мнителенъ, Чавдаре!

— Черното робство е възпитало тая мнителность въ мене. . . Кога роба не е изиграванъ?

— Азъ те моля, бжди по-другъ, да се улесни задачата ми.

(Излиза вратарьтъ и извиква): Сждътъ влиза!

(Въ това време отъ дѣсно се явява обвинителтъ: турчина Мютесарифъ паша. Следъ него отъ съвещателната излизать бавно сждиитъ. Тъ сж 14 души. Отъ тѣхъ 7-мината сж турци, останалитъ — българи).

(Настава дълго мълчание).

(Сждиитъ седнали почватъ нѣщо да си шушнатъ).

Мълчание.

(Чавдаръ е застаналъ правъ съ оборена глава и мълчи).

(Председателътъ — Али Шефикъ бей гледа дълго Чавдара и пакъ почва да шушне нѣщо на близкитъ до него сждии).

Мълчание.

(Следъ дълго шушнене, председателътъ на сжда, вдига рамене, като да каже: Не зная какво да правя съ този бунтовникъ?

Мълчание.

*Председателътъ.* Ти чу Чавдаре; че те обвиняватъ въ убийството на чауша Ибриамъ Пехливана; противъ тебе говорятъ всички, че си готвѣлъ бунтъ противъ царщината. И Илия Хаджиолу, макаръ българинъ — и той говори противъ тебе. Има ли нѣщо да кажешъ за свое оправдание?

*Чавдаръ* (вдига глава. Изгледва председателя и не отваря уста).